

Indenrigsministeren ad interim:

Det forekommer mig dog at være rimeligere, at Thinget blev ved, hvad det var enigt med Regjeringen om for nogle faa Dage siden.

Tfcherning: Det var omtrent det, jeg vilde have bemærket, og jeg skal derfor kun tilføje, at man ogsaa, idetmindste efter min Mening, bør see hen til den hele Maade, hvorpaa vi i Almindelighed stille os til Forslag fra Regjeringen. Vi prøve og bearbejde dem og indskrænke dem inden de Grændser, vi synes passende, og naar saa endelig Regjeringen kommer til os som et sidste Bud med et Forslag, hvori faagodtsom Intet er ændret, pleie vi sjældent at forkaste dette Budet, som er ændret, men vi lægge derimod gjerne i et saadant Tilfælde en særdeles Velvillie for Regjeringen for Dagen, for ved given Leilighed at kunne paaberaabe os denne. Vi trænge meget til at kunne paaberaabe os i den vide Verden, at vi ere velvillige, og naar nu denne Velvillighed, som vises ved denne Leilighed, ikke bringer os videre end til at faae en Gage anordnet paa en Maade, som svarer til den Ordning, vi lidt efter lidt have bragt ind i alle Gageforholdene, fordi vi ansee den for forstandig og nyttig, og vi derved endogsaa bringe Begyndelsen af den Gage, hvorom vi tidligere vare enige, noget ned, ligesom ogsaa den Pension, som kan blive en Følge af dette Embede, saa synes mig, at der er saa mange Fordele paa vor Side ved at gaae ind paa det, hvorom vi sidst ere blevne enige med Regjeringen, at det forekommer mig, at selv det ærede Medlem (S. A. Hansen), som holder saa fast paa det i forrige Session Vedtagne, kunde hjælpe os frem paa denne Bane og ønske sit eget Forslag lidt mindre Held.

Ordføreren:

Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg glemte, da jeg sidst havde Ordet. Den ærede Minister anførte nemlig, at, forsaavidt de 15 Medlemmers Forslag vedtoges, vilde en Mand, der havde været Amtmand i flere Aar og var naaet til 3,600 Rd., komme til at staae lavere ved at modtage Embedet som Overpræsident i Kjøbenhavn; hertil maa jeg imidlertid bemærke, at, dersom vort Forslag vedtages, rammer den Indvending, som

den høitærede Minister saaledes anførte, slet ikke; thi efter dette Forslag vil han strax træde ind med 4000 Rd. Gage, medens det Høieste, han kan have som Amtmand, kun er 3,600 Rd. (Indenrigsministeren ad interim: Og fri Bolig.) Ja, men som Overpræsident vil han strax træde ind med 4000 Rd., og den ærede Ministers Indvending vil saaledes bortfalde, dersom vort Forslag vedtages. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Hølsb. Amts 2den Valgkreds (Tfcherning) bemærkede om Velvillighed ligeoverfor Regjeringen, skulde det undre mig meget, om denne Post vil blive regnet os saa særdeles tilgode som Velvillighed; thi jeg troer, vi have givet langt større Beniser paa Velvillie, som slet ikke ere blevne ændrede, og det skulde derfor undre mig, om der paa en saa ubetydelig Ting, i Forhold til saameget Andet, skulde blive sat saa stor Priis fra Regjerings Side; det vilde ialtfald være en overordentlig erkjendtlig Regjering, der vilde lægge saamegen Vægt derpaa. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til hvad der sidst blev anført af den ærede Rigsdagsmand (Tfcherning), gjøre opmærksom paa, at der slet ikke er nogen særlig Grund til i dette Tilfælde at lægge stor Vægt paa, hvad man ellers har bestemt i andre Gagelove, hvor der begyndes med en ringere Gage, som ved Alberstillæg stiger til en høiere; thi det er erkjendt af Alle, og navnlig er det af de vedkommende Ministre blevet anført som Grund til strax at sætte Gagen til 4000 Rd., at det altid vil være en ældre Mand, som vil komme til at beklæde en saadan Post, og at det derfor ikke vilde være saa hensigtsmæssigt at give Alberstillæg til en saadan Embedsmand, som at give dem til yngre Embedsmænd.

Tfcherning: Det er ganske vist, at vi ved mange Leiligheder have viist langt større Velvillie og ikke faaet den paastjønnet — vi have i det Hele taget ikke, troer jeg, faaet den Paastjønneelse, vi fortjene — men der er et fransk Ordsprog som siger: de smaa Gaver vedligeholde Venfabet; det kan derfor gjerne være, at saaledes vil det ogsaa gaae her, og idet vi bevilge Gagen i den smukke Skikkelse, hvori den nu foreligger i Lovudkastet, haaber jeg, at